

Sedneme Si Spolu

Jaroslav Wykrent

Sedneme si spolu k prostřenému stolu,
hodiny dnes neplatí.
Přivřenými víčky něžný plamen svíčky
naruby nás obrátí.

Projdeme si pozpátku tu věčnou pohádku,
kterou si vymyslel čas.
Vždyť jednou do roka měřeno od oka
něco se zastaví v nás.

Vánoce, vánoce,
jehličím zavoní, z loňska je předloni, vánoce.
Jehličím zavoní, z loňska je předloni, vánoce.

Skryjme, jak se patří dvě šupiny kapří,
snad nám jenou přijdou vhod.
Třeba až nám kdosi v moři ranní rosy
nabídne svůj doprovod.
Nabídne toulání, bez konce bez lhaní,
toulání za vzpomínkou.
Na tohle znamení v osud se promění,
šupina za šupinkou.

Vánoce, vánoce,
jehličím zavoní, z loňska je předloni, vánoce.
Jehličím zavoní, z loňska je předloni, vánoce.

Sedneme si spolu k prostřenému stolu,
hodiny dnes neplatí.
Přivřenými víčky něžný plamen svíčky
naruby nás obrátí.

Až zvonek zazvoní, čas práskne do koní
a tryskem poběží dál.
Tak říkám nesměle, šťastné a veselé,
co bych vám víc ještě přál.

Vánoce, vánoce,
jehličím zavoní, z loňska je předloni, vánoce.
Jehličím zavoní, z loňska je předloni, vánoce.
Vánoce.